

Je čas pustiť sa do práce. Slniečko hreje a všetko okolo nás kvitne.“

Poly sa trochu rozveselila. Veľmi rada rozprašovala po lese nádherné vône kvetov.

Mamička sa na chvíľu zamyslela. „Čo keby sme sa dnes rozdelili?“ navrhla. „Ja pôjdem na Zvončekovú lúku a ty môžeš začať napríklad na Vresovom vrchu. Určite tam už krásne kvitne vres.“

„Ale ja by som radšej bola s tebou,“ pípla Poly a zase posmutnela. Ešte nikdy nikam nešla bez mamičky.

„To predsa zvládneš,“ láskyplne ju povzbudila mamička. „Možno tam stretneš iné zvieratká a trebárs sa s niekým aj skamarátiš.“

„Možno,“ riekla Poly, ale nemyslela si to. Ako sa má s niekým skamarátiť, keď nie je schopná dostať zo seba viac než *ehm-ehm?*

„Len to skús!“ trvala na svojom mamička. „Maj sa krásne a uvidíme sa pri olovrante.“ Ešte pohladila Poly papuľkou a potom sa už rozbehla. Po chvíli rozťahla krídla a vzniesla sa k oblohe.

